Bazy danych

Wykład 2_1

Temat: Relacyjny model danych

Sławomir Świętoniowski

slawomir-swietoniowski@wp.pl

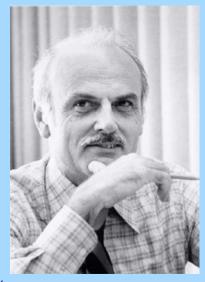
Plan wykładu

- 1. Założenia relacyjnego modelu danych.
- 2. Definicja podstawowych pojęć.
- 3. Algebra relacyjna i język SQL.
- 4. Reguły Codda dla systemów relacyjnych baz danych.

Model relacyjny - historia

Główny twórca:

Edgar F. Codd (23 VIII 1923 - 18 IV 2003)

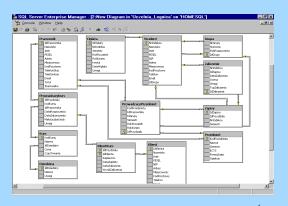
Źródło: Wikipedia (http://en.wikipedia.org).

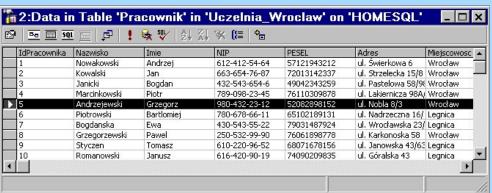
Ważniejsze publikacje:

- "A Relational Model of Data for Large Shared Data Banks", 1970, CACM 13, No. 6.
- "Extending the Relational Database Model to Capture More Meaning", ACM Transactions on Database Systems, 1979, Vol. 4, No. 4, pp. 397-434.
- "Relational Database: A Practical Foundation for Productivity", Communications of ACM, 1982, Vol. 25, No. 2.
- "The Relational Model for Database Management: Version 2", Reading, Mass., Addison-Wesley, 1990.

Model relacyjny – podstawowe założenia

- Każda tabela w bazie danych ma jednoznaczną nazwę.
- Każda kolumna ma jednoznaczną nazwę w ramach jednej tabeli.
- Wszystkie wartości kolumny muszą być tego samego typu zdefiniowane na tej samej dziedzinie
- Porządek kolumn w tabeli nie jest istotny.
- Każdy wiersz w tabeli musi być różny powtórzenia nie są dozwolone.
- Porządek wierszy nie jest istotny.
- Każda wartość pola tabeli (na przecięciu kolumna/wiersz) powinna być atomowa – nie może być ciągiem, ani zbiorem.

Plan wykładu

- 1. Założenia relacyjnego modelu danych.
- 2. Definicja podstawowych pojęć.
- 3. Algebra relacyjna i język SQL.
- 4. Reguły Codda dla systemów relacyjnych baz danych.

Def. 1 Relacja matematyczna

Niech dane będą zbiory $D_1, D_2, ..., D_n$.

Relacją matematyczną *R* nad tymi zbiorami nazywamy dowolny podzbiór iloczynu kartezjańskiego nad tymi zbiorami, tzn.

$$R \subseteq D_1 \times D_2 \times ... \times D_n = \{(d_1, d_2, ..., d_n): d_i \in D_i, i=1,2, ...,n\}.$$

Przykład:

R: > (relacja większości)

$$D_1 = \{3, 4\}$$

$$D_2 = \{1, 2, 3\}$$

$$D_1 \times D_2 = \{(3, 1), (3, 2), (3, 3), (4, 1), (4, 2), (4, 3)\}$$

$$R \subseteq D_1 \times D_2 = \{(3, 1), (3, 2), (4, 1), (4, 2), (4, 3)\}$$

Na podstawie: PANKOWSKI T., Podstawy baz danych, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1992.

Def. 2. Wiersz

Zbiór atrybutów (kolumn): $U=\{A_1,A_2,...\}$. Dla każdego $A\in U$, DOM(A) jest zbiorem wartości **dziedziną** (domeną) atrybutu A.

Wierszem typu U nazywamy dowolną funkcję:

$$f: U \to \bigcup \{DOM(A): A \in U\}$$

taką, że dla dowolnego $A \in U$, $f(A) \in DOM(A)$.

Zbiór wszystkich wierszy typu U oznaczamy jako: WIERSZ(U).

Na podstawie: PANKOWSKI T., Podstawy baz danych, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1992.

Wiersz - przykład

```
Zbiór atrybutów: U = \{imie, nazwisko, wiek\}.
DOM(imie) = \{Jan, Andrzej\}
DOM(nazwisko) = \{Nowak, Kowalski, Jabłoński\}
DOM(wiek) = \mathbb{N} \cap [1; 130]
Przykładowy wiersz typu U:
r(U) = \{(imie, Andrzej), (nazwisko, Nowak), (wiek, 22)\}
WIERSZ(U) = \{
\{(imie, Jan), (nazwisko, Nowak), (wiek, 1)\},\
\{(imie, Jan), (nazwisko, Nowak), (wiek, 2)\},\
{(imię, Andrzej), (nazwisko, Jabłoński), (wiek, 130)} }
```

Def. 3. Relacja (tabela)

Relacją (ang. relation) typu U nazywamy dowolny, skończony podzbiór zbioru WIERSZ (U).

Zbiór wszystkich relacji (tabel) typu U oznaczamy: REL(U).

Oznaczenia:

- Relacje typu U: R(U), S(U), T(U),... lub R, S, T, ...
- Wiersze typu U: r(U), s(U), t(U),... lub r, s, t, ...
- Podzbiory $U: X, Y, Z, \dots$
- Wiersz r(U): $r(U) = \{(A_1, a_1), (A_2, a_2), ..., (A_n, a_n)\}$ lub w uproszczeniu: $r(U) = (a_1, a_2, ..., a_n)$ np. r(U) = (Andrzej, Nowak, 22)

Relacja (tabela) - przykład

Tabela: Osoby

lmię	Nazwisko	Wiek
Jan	Kowalski	18
Andrzej	Jabłoński	37
Andrzej	Nowak	25

```
WIERSZ (U) = {
{(imię, Jan), (nazwisko, Nowak), (wiek, 1)},
{(imię, Jan), (nazwisko, Nowak), (wiek, 2)},
...,
{(imię, Andrzej), (nazwisko, Jabłoński), (wiek, 130)} }
```

Def. 4. Zależność funkcyjna

Niech dana będzie tabela R(U) i niech $X, Y \subseteq U$ będą zbiorami atrybutów. Mówimy, że w R spełniona jest zależność funkcyjna $X \to Y$, jeśli dla wszystkich wierszy w relacji R wartości atrybutów ze zbioru Y zależą od wartości atrybutów ze zbioru X. Mówimy wówczas, że Y zależy funkcyjnie od X lub, że X determinuje funkcyjnie Y.

Tabela R

Nr_indeksu	Nazwisko	Przedmiot	Ocena
1000	Kowalski	Bazy danych	4.5
1000	Kowalski	Akademia CISCO	4.0
1003	Morawski	Bazy danych	5.0
1006	Nowak	Bazy danych	3.0
1006	Nowak	Akademia CISCO	4.5

W tabeli R występują poniższe zależności funkcyjne:

 $Nr_indeksu \rightarrow Nazwisko \text{ oraz } \{Nr_indeksu, Przedmiot\} \rightarrow Ocena$

Klucze główne i obce

- Klucz główny (ang. primary key, PK):
 - zbiór atrybutów, który identyfikuje jednoznacznie wiersze tabeli;
 - w tabeli może być kilka kluczy kandydujących, spośród których wybieramy jeden klucz główny (np. w tabeli [Osoba] kluczami kandydującymi mogą być kolumny [NIP], [PESEL], [IdOsoby]).
- Klucz obcy (ang. foreign key, FK):
 - pozwala na łączenie danych z różnych tabel;
 - zbiór atrybutów w tabeli, który czerpie swoje wartości z tej samej dziedziny,
 co klucz główny tabeli powiązanej.

Integralność encji

- Każda tabela musi mieć klucz główny, który jednoznacznie identyfikuje wiersze tej tabeli.
- Klucz główny nie może zawierać wartości pustych (null).
- Zabronione są powtórzenia wierszy w ramach jednej tabeli.

Integralność referencyjna

- Klucz obcy może przyjmować jedną z dwóch wartości:
 - klucz główny z tabeli powiązanej;
 - wartość NULL (jeżeli nie koliduje to z innymi regułami integralności).
- Niedozwolone są wskazania poprzez klucz obcy na wiersz, który nie istnieje.
- Kaskadowa aktualizacja i usuwanie zależą od konkretnego zastosowania (np. jeśli usuwamy fakturę VAT z tabeli [Faktura], to usuwamy także wszystkie jej pozycje z powiązanej tabeli [Pozycja]; natomiast jeśli usuwamy grupę studentów z tabeli [Grupa], to raczej nie usuwamy z bazy wszystkich studentów z tej grupy, zapisanych w powiązanej tabeli [Student]).

Plan wykładu

- 1. Założenia relacyjnego modelu danych.
- 2. Definicja podstawowych pojęć.
- 3. Algebra relacyjna i język SQL.
- 4. Reguły Codda dla systemów relacyjnych baz danych.

Algebra relacyjna

Algebra relacyjna do zbiór operacji na tabelach i wierszach. Większość tych operacji ma bardzo duże znaczenie praktyczne i stanowi podstawę działania komend języka SQL. (Operacje o znaczeniu praktycznym są pogrubione).

- projekcja,
- selekcja,
- złączenie,
- suma,
- różnica,
- przekrój,
- dopełnienie,
- podzielenie.

Projekcja tabeli

Projekcja tabeli *R* jest to tabela *T*, w której są tylko wybrane kolumny z tabeli *R*.

Tabela R

Imie	Nazwisko	Wiek
Jan	Kowalski	18
Andrzej	Jabłoński	37
Andrzej	Nowak	25
Krzysztof	Nowak	25
Leszek	Morawski	59

-- Odpowiednik w języku SQL: **SELECT DISTINCT Nazwisko, Wiek** FROM R

Projekcja tabeli R na kolumny [Nazwisko, Wiek]

Nazwisko	Wiek
Kowalski	18
Jabłoński	37
Nowak	25
Morawski	59

Selekcja tabeli

Selekcja tabeli *R* jest to tabela *T*, w której są tylko wybrane wiersze z tabeli *R*, zgodnie z nałożonym warunkiem selekcji.

Tabela R

Imie	Nazwisko	Wiek
Jan	Kowalski	18
Andrzej	Jabłoński	37
Andrzej	Nowak	25
Krzysztof	Nowak	25
Leszek	Morawski	59

```
-- Odpowiednik w języku SQL:

SELECT *

FROM R

WHERE Wiek > 30 -- Warunek selekcji.
```

Selekcja tabeli R - warunek: Wiek > 30.

Imie	Nazwisko	Wiek
Andrzej	Jabłoński	37
Leszek	Morawski	59

Złączenie tabel

Złączeniem tabel *R* i *S* jest tabela *T*, w której wiersze mają połączone kolumny z tabel *R* i *S*. W tabeli *T* są tylko te wiersze, w których nastąpiło dopasowanie wartości określonych kolumn z obu tabel.

Tabela <i>R</i>	Tabela S
Tabela R	Tabela

lmie	Nazwisko	KodPrzedmiotu	N 1	KodPrzedmiotu	Nazwa	ECTS
Jan	Kowalski	INF507		INF407	Bazy danych	4
Andrzej	Jabłoński	INF517		INF507	Sieciowe bazy danych	4
Krzysztof	Nowak	INF517		INF517	Grafika komputerowa	5
Leszek	Morawski	INF517				

Złączone tabele R i S

Imie	Nazwisko	KodPrzedmiotu	Nazwa	ECTS
Jan	Kowalski	INF507	Sieciowe bazy danych	4
Andrzej	Jabłoński	INF517	Grafika komputerowa	5
Krzysztof	Nowak	INF517	Grafika komputerowa	5
Leszek	Morawski	INF517	Grafika komputerowa	5

-- Odpowiednik w języku SQL:

SELECT Imie, Nazwisko, KodPrzedmiotu, Nazwa, ECTS

FROM R INNER JOIN S ON R.KodPrzedmiotu = S.KodPrzedmiotu

Suma tabel

Sumą tabel R i S jest tabela T, w której są połączone wiersze z tabel R i S (bez powtórzeń).

Tabela R

Imie	Nazwisko	Wiek
Jan	Kowalski	18
Andrzej	Jabłoński	37
Andrzej	Nowak	25

Tabela S

lmie	Nazwisko	Wiek
Krzysztof	Nowicki	23
Leszek	Morawski	59

Suma tabel R i S

Imie	Nazwisko	Wiek
Jan	Kowalski	18
Andrzej	Jabłoński	37
Andrzej	Nowak	25
Krzysztof	Nowicki	23
Leszek	Morawski	59

```
-- Odpowiednik w języku SQL:

SELECT *

FROM R

UNION -- Operator sumy.

SELECT *

FROM S
```

Różnica tabel

Różnicą tabel R i S jest tabela T, w której są wiersze z tabeli R, które nie występują w tabeli S.

Tabela R

Imie	Nazwisko	Wiek
Jan	Kowalski	18
Andrzej	Jabłoński	37
Andrzej	Nowak	25

Tabela S

Imie	Nazwisko	Wiek
Andrzej	Nowak	25
Leszek	Morawski	59

Różnica tabel: R - S

Imie	Nazwisko	Wiek
Jan	Kowalski	18
Andrzej	Jabłoński	37

```
-- Odpowiednik w języku SQL:

SELECT *

FROM R

WHERE NOT EXISTS

(SELECT *

FROM S

WHERE R.Imie = S.Imie AND

R.Nazwisko = S.Nazwisko AND

R.Wiek = S.Wiek)
```

Przekrój tabel

Przekrojem tabel R i S jest tabela T, której wiersze jednocześnie występują w tabeli R i w tabeli S.

Tabela R

Imie	Nazwisko	Wiek
Jan	Kowalski	18
Andrzej	Jabłoński	37
Andrzej	Nowak	25

Tabela S

Imie	Nazwisko	Wiek
Andrzej	Nowak	25
Leszek	Morawski	59

Przekrój tabel R i S

Imie	Nazwisko	Wiek
Andrzej	Nowak	25

```
-- Odpowiednik w języku SQL:

SELECT *

FROM R

WHERE EXISTS

(SELECT *

FROM S

WHERE R.Imie = S.Imie AND

R.Nazwisko = S.Nazwisko AND

R.Wiek = S.Wiek)
```

Co to jest język SQL?

SQL – Structured Query Language (wymowa: `es-`kju-`el lub `si:kuel):

- Najbardziej rozpowszechniony, ustandaryzowany język baz danych.
- Pozwala na:
 - definiowanie struktury bazy danych (pozbiór DDL Data Definition Language), np. CREATE TABLE, ALTER VIEW, DROP PROCEDURE;
 - operowanie na danych: dodawanie, udostępnianie, modyfikowanie
 i usuwanie (pozdbiór DML Data Manipulation Language), np. INSERT,
 SELECT, UPDATE, DELETE.
 - zarządzanie dostępem do danych (podzbiór DCL Data Control Language),
 np. GRANT, DENY, REVOKE;
 - definiowanie więzów integralności (podzbiór DIL Data Integrity Language), np. CREATE RULE.

Plan wykładu

- 1. Założenia relacyjnego modelu danych.
- 2. Definicja podstawowych pojęć.
- 3. Algebra relacyjna i język SQL.
- 4. Reguły Codda dla systemów relacyjnych baz danych.

Reguły Codda dla relacyjnych systemów DBMS

- W 1985 roku twórca relacyjnych baz danych Edgar F. Codd opublikował zestaw 12 reguł, które powinien spełniać relacyjny system zarządzania bazą danych – DBMS (ang. *Database Management System*).
- Reguły Codda zapewniają zgodność systemu DBMS z modelem relacyjnym, na którym jest on oparty, a przez to wpływają korzystnie na integralność danych w bazie i wydajność ich przetwarzania.
- Współczesne produkty DBMS zazwyczaj spełniają jedynie część tych reguł (w najlepszym przypadku około 10 z 12).
- Niektóre reguły są trudne do realizacji w rzeczywistych systemach baz danych (np. reguła 11 – niezależności od rozproszenia).

Reguła podstawowa

Każdy relacyjny system DBMS powinien być zdolny do zarządzania bazami danych wyłącznie poprzez swoje właściwości relacyjne.

Reguła 1 — Reguła informacyjna (ang. *The Information Rule*)

Wszystkie informacje w relacyjnej bazie danych są reprezentowane jawnie na poziomie logicznym w dokładnie jeden sposób – jako wartości pól w tabelach.

Reguła 2 – Reguła gwarantowanego dostępu (ang. *Guaranteed Access Rule*)

Do każdej danej (wartości atomowej) w relacyjnej bazie danych jest zagwarantowany jednoznaczny dostęp logiczny poprzez podanie kombinacji: nazwy tabeli, wartości klucza głównego i nazwy kolumny.

Reguła 3 – Systematyczna obsługa Wartości NULL (ang. Systematic Treatment of Null Values)

Wartość pola tabeli może przyjmować wartość NULL (różną od ciągu pustego, ciągu spacji, zera i innej liczby), o ile nie jest to kolumna klucza głównego. Relacyjny DBMS powinien zapewniać systematyczną obsługę wartości NULL, które reprezentują brakujące informacje.

Reguła 4 — Dynamiczny katalog on-line oparty na modelu relacyjnym (ang. Dynamic On-Line Catalog Based on the Relational Model)

Relacyjny DBMS musi zapewniać dostęp do struktury bazy danych w taki sam sposób, jak do zwykłych danych.

Komentarz: Jest to zazwyczaj realizowane poprzez przechowywanie definicji struktury w specjalnych tabelach systemowych (zwanych katalogiem).

Reguła 5 – Reguła ogólnego subjęzyka danych (ang. Comprehensive Data Sublanguage Rule)

Relacyjny DBMS musi obsługiwać przynajmniej jeden język o dobrze zdefiniowanej składni jako łańcuch znaków, który umożliwia:

- definiowanie danych,
- manipulowanie danymi,
- definiowanie więzów integralności,
- definiowanie uprawnień dostępu do danych,
- kontrolę transakcji.

Komentarz: Wszystkie komercyjne, relacyjne DBMS używają do tego języka SQL (ang. *Structured Query Language*).

Reguła 6 – Reguła modyfikacji perspektyw (ang. *View Updating Rule*)

Dane mogą być logicznie prezentowane użytkownikowi w różny sposób za pomocą widoków (perspektyw). Każdy widok powinien umożliwiać taki sam poziom dostępu do danych (np. INSERT, UPDATE, DELETE), jak tabele, na których jest on oparty.

Komentarz: W praktyce reguła ta jest trudna do spełnienia i nie jest w pełni realizowana przez żaden współczesny DBMS.

Reguła 7 – Wstawianie, aktualizacja i usuwanie na wysokim poziomie

(ang. High-level Insert, Update, and Delete)

Dane otrzymywane w wyniku zapytań do bazy relacyjnej mogą być złożone z wielu wierszy i wielu tabel.

Komentarz: Innymi słowy, operacje wstawiania, modyfikacji i usuwania powinny być dostępne dla każdego zbioru danych, który może być wyszukany, a nie tylko dla pojedynczego wiersza w jednej tabeli.

Reguła 8 – Fizyczna niezależność danych (ang. *Physical Data Independence*)

Programy użytkowe i operacje interfejsu powinny być fizycznie niezależne od jakichkolwiek zmian w sposobie przechowywania lub metodach dostępu (np. rozkład plików na dyskach, struktura indeksów).

Reguła 9 – Logiczna niezależność danych (ang. Logical Data Independence)

Sposób widzenia danych przez użytkownika powinien być niezależny od jakichkolwiek zmian w strukturze logicznej bazy danych (np. w strukturze tabel).

Komentarz: Jest to reguła szczególnie trudna do spełnienia, ponieważ w większości baz danych istnieje silny związek pomiędzy prezentowanym widokiem danych, a rzeczywistą strukturą tabel, na których ten widok jest oparty.

Reguła 10 — Niezależność integralności (ang. *Integrity Independence*)

Język relacyjnej bazy danych (np. SQL) powinien umożliwiać definiowanie więzów integralności – ograniczeń zachowujących bazę w stanie spójności – bez konieczności ich definiowania w programach użytkowych.

Komentarz: Ta własność nie jest realizowana we wszystkich produktach. Jednakże jako minimum wszystkie bazy zapewniają z poziomu SQL:

- integralność encji klucz główny tabeli nie może przyjmować wartości NULL,
- integralność referencyjną dla każdego klucza obcego musi istnieć odpowiedni klucz główny w tabeli powiązanej.

Reguła 11 – Niezależność od rozproszenia (ang. Distribution Independence)

Użytkownik nie powinien dostrzegać rozproszenia bazy danych – ich podziału na więcej, niż jedną lokację (serwer).

Komentarz: W rzeczywistych systemach reguła ta jest trudna do spełnienia (np. z powodu opóźnienia w przesyłaniu danych ze zdalnego serwera).

Reguła 12 – Reguła nieomijania reguł

(ang. Nonsubversion Rule)

W relacyjnym DBMS nie powinno być innej metody modyfikacji struktury bazy danych oprócz wbudowanego języka operowania na danych (np. SQL).

Komentarz: W wielu współczesnych systemach są dostępne narzędzia administracyjne, które umożliwiają bezpośrednią manipulację na strukturze bazy i przechowywanych danych (a więc niezgodnie z niniejszą regułą), choć w niektórych przypadkach narzędzia są jedynie graficzną nakładką na wbudowany język SQL.

Literatura

- 1. BEYNON-DAVIES P., Systemy baz danych nowe wydanie, WNT, Warszawa 2003.
- 2. MICROSOFT, *Books On-Line* dokumentacja systemu *MS SQL Server*, Microsoft Corp. 1988 2000.
- 3. PANKOWSKI T., *Podstawy baz danych*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1992.
- 4. RANKINS R., JENSEN P., BERTUCCI P., *Microsoft SQL Server 2000. Księga eksperta.*, HELION, Gliwice 2003 (książka dostępna w bibliotece WSIZ "Copernicus").

Bazy danych

Wykład 2_1

Dziękuję za uwagę!